

یادداشت

چرخه بحران و فساد در نظام بانکی

به این هیئت صد روز برای ارائه گزارشی کامل و شش ماه برای توقف روند زیان‌دهی فرصت داده شده است. این اقدام مثبت، هرچند دیر هنگام، در راستای حفظ منافع سپرده‌گذاران و جلوگیری از بحران بانکی صورت گرفت. نکته اساسی در اینجا بررسی چرایی وقوع چنین پدیده‌هایی و مقایسه با موارد مشابه مانند بانک آینده و یافتن راه‌حلهایی برای جلوگیری از تکرار آن در نظام بانکی است. یکی از علل مهم وقوع این بحران‌ها، عملکرد ضعیف نهاد نظارتی یعنی بانک مرکزی است. بانک مرکزی تحت فشار مقامات دولتی و غیردولتی و… همانند ورشکستگی مؤسسات اعتباری در سال ۱۳۹۷ یا ادغام‌های متعدد سالیان پیش، عملاً تا زمان وقوع بحران توان نظارت و کنترل شفاف این مؤسسات را ندارد. بخشی از این ناتوانی ناشی از ساختار قانونی وابستگی بانک مرکزی به دولت و بخشی دیگر تحت تأثیر شبکه‌های ذی‌نفوذ است. بنابراین راه‌حل، اصلاح ساختاری است و صرفاً استقلال بانک مرکزی از دولت کافی نیست. برای درک این نکته باید نهادهای پشتیبان بانک آینده، مؤسسه ملل، مؤسسات ورشکسته سالیان پیش یا مؤسسات ادغام‌شده مورد بررسی قرار گیرند. در نتیجه، راه‌حل جلوگیری از تکرار ناترازی‌ها و تخلفات نظام بانکی، ترکیبی از اصلاحات نهادی و نظارت سخت‌گیرانه است. الزام بانک‌ها به اجرای کامل مقررات کفایت سرمایه و نسبت‌های نظارتی کمیته بازل، موجب مدیریت بهینه نقدینگی و ریسک توسط بانک‌ها و شفافیت ترازنامه‌ها خواهد شد. بانک‌ها باید به انتشار شفاف صورت‌های مالی واقعی و حسابرسی مستقل، به دور از هرگونه پنهان‌کاری، ملزم شوند. یکی از مهم‌ترین عوامل ناترازی بانک آینده و مؤسسه ملل، بنگاهداری بوده است. بنگاهداری خروج از رسالت اصلی بانک‌داری است و معلول شرایط خاص کشور محسوب می‌شود و خود نیاز به بررسی مستقل دارد. بانک مرکزی باید بانک‌ها را از سرمایه‌گذاری در املاک و پروژه‌های غیرمولد منع کند. تجربه کشورهای دیگر نشان می‌دهد که ورود بانک‌ها به حوزه‌های غیرمولد، نەتنها بازدهی پایدار ندارد بلکه ریسک سیستمیک را افزایش می‌دهد. یکی از ابهامات مهم پس از تغییر هیئت‌مدیره مؤسسه ملل، چگونگی مواجهه با معضل ناترازی این مؤسسه است. در قدم نخست، افزایش سرمایه، فروش دارایی‌های مازاد یا جذب سرمایه‌گذار جدید ممکن است به‌تدریج زیان انباشته را تسویه کند؛ مسئولیتی که به هیئت‌مدیره جدید واگذار شده است. به دلیل عدم شفافیت در دارایی‌های این مؤسسه نمی‌توان درباره امکان‌پذیری این راهکار اظهار نظر قطعی کرد. اما در صورت عدم موفقیت، همانند بانک آینده، راه‌حل ادغام با بانک‌های سالم مطرح خواهد شد؛ راه‌حلی که در عمل هزینه ناکارآمدی عملکرد ضعیف بانک مرکزی، فساد درون نظام بانکی و رانت‌محوربودن آن را بر دوش مردم خواهد گذاشت. از منظر اقتصاد سیاسی، ناترازی بانک آینده و مؤسسه ملل صرفاً یک خطای مدیریتی نیست. این مؤسسات تحت نفوذ شبکه‌های سیاسی و اقتصادی بوده‌اند که از آنها برای تأمین مالی پروژه‌های خاص استفاده می‌شده است. این ساختار مانع انجام اصلاحات و اجرای مقررات شده و بانک‌ها و مؤسسات را به بازی مالی پروژه‌های گروه‌های خاص تبدیل کرده است. بنابراین، اصلاح پایدار نیازمند بازسازی نهادی بانک مرکزی، بازطراحی نظام بانکی و اصلاحات سیاسی-اقتصادی است. بدون چنین اصلاحات بنیادینی، هرگونه اقدام مقطعی صرفاً ممکن خواهد بود و بحران‌های مشابه در آینده تکرار خواهند شد.

انقلاب حقوقی در تفکر برنامه‌ریزی

سؤال بزرگ این است که چرا با وجود قوانین فراوانی مانند قوانین پنج‌ساله توسعه و قوانین بودجه و قوانین پرشمار دیگر که می‌خواستند باغی سرسبز و شکوفا را نشان دهند، کاری از پیش نرفت و حتی اینک با انباشت انواع مشکلات و کمبودها و نقایص، کشور در حلقه چندین بحران بزرگ محصور است؟ سال‌هاست که جامعه مدنی و داناتان رشته‌های مختلف برای پاسخ به این سؤال بزرگ و بنیادی تلاش می‌کنند، اما دستگاه حکمرانی تلاشی برای پاسخ به این سؤال ندارد. سهل است که اصلاً صورت‌مسئله را قبول ندارد. دستگاه‌های مسئول، از جمله سازمان برنامه، معاونت حقوقی ریاست جمهوری و مجلس با تصلب بر روش‌های شکست‌خورده توان سازماندهی حقوقی کشور را از دست داده است. نظام سیاسی ایران در برخورد با مشکلات معمولاً دست به تغییر مکرر قوانین و انبوه‌سازی قانون می‌زند. مدیران را جابه‌جا می‌کند، سازمان‌های جدید می‌سازد و شوراهای متعدد خلق می‌کند. این نحوه رفتار مشکلات را بغرنج‌تر می‌کند. دولت را بیشتر در چاقی مفرط فرو می‌برد و همه توانایی‌ها و منابع مادی کشور را در حلقه بسته بحران‌های پیش‌رونده مضحمل می‌کند. فساد یکی از بدترین عارضه‌های سیاست و اقتصاد و فرهنگ کشور است و نقش مخربی در پیشبرد اهداف برنامه‌ها و نظام قانون‌گذاری دارد، اما اشکال اصلی نظام قانون‌گذاری و نظام برنامه‌ریزی کشور است. مسئله اصلی این است که قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی این نه براساس واقعیت‌ها، بلکه براساس تخیلات ذهنی انجام می‌شود. قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی در عالم خیال نمی‌تواند به نیازهای واقعی روی زمین پاسخ دهد. واقعیت‌های اجتماعی-میزان توانایی مدیران، ضرورت‌های اقتصادی، میزان مقبولیت بین مردم و گروه‌های صنفی، هماهنگی با مجموعه قوانین و مقررات، در قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی نادیده گرفته می‌شوند. دولت و مجلس برای بیرون‌کشیدن کشور از دام بحران‌ها باید این پرسش را جدی بگیرند و پاسخ آن را بیابند که نقص‌ها و ایراداتی در نظام قانون‌گذاری و برنامه‌ریزی ایران وجود دارد که موجب شده‌اند قوانین و برنامه‌ها شکست خورده و محقق نشوند؟ تا زمانی که نظام سیاسی این پرسش را جدی نگیرد و برای آن پاسخ علمی و درست پیدا نکند، نمی‌تواند به برنامه‌های مؤثر برای حل بحران‌ها و احیای روند توسعه کشور برسد. نظام برنامه‌ریزی و قانون‌گذاری ایران نیازمند یک انقلاب اصولی با ضرورتی حیاتی که براساس آن برنامه‌ها و مقررات را روی زمین بگذارند، از خیال‌پردازی‌های ذهنی دست بردارند و واقعیت‌ها را قربانی تخیلات خود نکنند.

ده بار از آن راه بدان خانه برقتید

یک بار از این خانه بر این بام برآید

پارادوکس مذاکره ودیپلماسی اجبار

امیدوارم این گفته وزیر خارجه که ایران غنی‌سازی نمی‌کند، ازسالم سیگنال به طرف مقابل نباشد که ما به شرط نخست او که همانا به صفر رساندن غنی‌سازی است، تمکین کرده‌ایم و برای گفت‌وگو راجع به دو مورد بعدی آماده‌ایم. راقم این سطور نمی‌داند که اگر این برداشت از گفته رئیس دستگاه دیپلماسی درست باشد، آیا او آن دو مورد راهکار دیگر را هم بررسی کرده است یا نه، در صورت منفی‌بودن پاسخ، ترک فعلی صورت گرفته که ما را می‌تواند ناچار به پذیرش بدترین سناریوی ممکن کند! فقط یک قلم، یادمان باشد که فاصله دورترین و نزدیک ترین نقاط سرزمین یک میلیون و ۶۴۸ هزار کیلومتری‌مان بیش از دو هزار کیلومتر است. کوتاه‌کردن برد موشک‌ها (البته اگر نابودی آن، که رویبو خواستار است، منفی باشد) ما را از دفاع در برابر حمله نظامی خارجی به کشورمان محروم می‌کند. این به آن دلیل است که برد کوتاه‌شده بخشی‌های عمده‌ای از خاک کشورمان را پوشش نمی‌دهد و می‌تواند موجب پیروزی دشمن متجاوز و از دست رفتن بخشی از خاک ایران عزیز شود. سخن کوتاه، می‌دانم که مفاد این یادداشت به مذاق‌هایی خوش نمی‌آید و شاید درشت‌گویی‌هایی هم به دنبال داشته باشد، اما آنچه مهم است، بیان ناب و شفاف واقعیات است که ملوکو به کوچک‌ترین سوگیری و ملاحظه‌کاری و محافظه‌کاری و به حاشیه بردن منافع ملی نیست. مخلص کلام نگارنده این است که آقایان در وضع کشور را چنان نگران‌کننده و بحرانی می‌دانید که باید به تسلیم هم رضایت داد، که خب همان ناگزینۀ دیپلماسی اجبار را در پیش بگیرید. شاید کشور از این دوران سرگردانی رهایی باید و موجب فرجی شود. اما اگر اوضاع چنین وخیم نیست، باید به فکر دو راهکار ذکرشده دیگر بود؛ هرچند البته وقت‌گیرتر، سنگین‌تر و سخت‌تر است.

۳۳۰
ادامه‌از صفحه اول

شرق: شورای امنیت سازمان ملل طرح صلح رئیس‌جمهور آمریکا برای غزه را تصویب و مجوز اعزام نیروهای بین‌المللی را صادر کرد؛ اقدامی که با رأی متنع روسیه و چین همراه بود اما راه را برای فاز دوم طرح ترامپ و خلع سلاح حماس باز کرد، هرچند ابهامات اجرایی و شکاف‌های عمیق میان واشنگتن و تل‌آویو بر سر آینده غزه همچنان پابرجاست. اما واقعیت میدانی همچنان خود را به رخ می‌کشد: چگونه می‌توان گروهی را که سرخستانه با قیمومیت بین‌المللی مخالف است، بدون جنگی تازه خلع سلاح کرد؟ دونالد ترامپ در پلنفرم تروث‌سوشال، این رأی‌گیری را «اورنکردنی» و لحظه‌ای با ابعاد تاریخی خواند و مدعی شد که این اتفاق به صلح بیشتر در سراسر جهان منجر خواهد شد. او از همه کشورهای درگیر تشکر کرد و گفت تصویب «هیئت صلح» به رهبری شخص او، به عنوان یکی از بزرگ‌ترین تأییدیه‌ها در تاریخ سازمان ملل ثبت خواهد شد. این حرکت، گام بعدی برای آتش‌بس شکننده در غزه و تلاش‌ها برای ترسیم آینده این منطقه پس از دو سال جنگ میان اسرائیل و حماس محسوب می‌شود. کشورها‌های عربی و مسلمان که برای تأمین نیروی این ارتش بین‌المللی ابراز تمایل کرده بودند، پیش‌تر سیگنال داده بودند که مجوز شورای امنیت برای مشارکت آنها ضروری است. مسئولیت‌های نیروی تثبیت بین‌المللی (ISF) شامل نظارت بر مرزها، تأمین امنیت و غیرنظامی‌سازی منطقه خواهد بود و مجوز این نیرو و هیئت صلح تا پایان سال ۲۰۲۷ اعتبار دارد. مایک والتز، سفیر آمریکا در سازمان ملل، این اقدام را تاریخی و سازنده خواند و افزود که این مصوبه مسیر جدیدی را در خاورمیانه ترسیم خواهد کرد. او مدعی شد که قطع‌نامه امروز گام مهم دیگری به سوی غزه‌ای باثبات است که بتواند شکوفا شود و محیطی که به اسرائیل اجازه دهد در امنیت زندگی کند. آقای والتز تأکید کرد که این قطع‌نامه «فقط آغاز راه است».

باج‌دهی واشنگتن به لابی عربی

در طول دو هفته مذاکرات فشرده، کشورهای عربی به آمریکا فشار آوردند تا زبان قطع‌نامه را در مورد تعیین سرنوشת فلسطينيان تقویت کند. آمریکا زبان متن را تغییر داد تا بگوید پس از اینکه تشکیلات خودگردان فلسطین -که در حال حاضر بخش‌هایی از کرانه باختری را اداره می‌کند- اصلاحات انجام دهد و نوار غزه توسعه یابد، «شرایط ممکن است نهایتاً برای یک مسیر معتبر به سمت تعیین سرنوشت و تشکیل دولت فلسطین مهیا شود». در این قطع‌نامه اضافه شده که ایالات متحده گفت‌وگویی را بین اسرائیل و فلسطینیان برقرار خواهد کرد تا بر سر یک افق سیاسی برای هم‌زیستی مسالمت‌آمیز و مرفه توافق کنند. این ادبیات خشم بنیامین نتانیاهو را برانگیخت که متعهد شده بود با هر تلاشی برای تشکیل دولت فلسطینی مخالفت کند. نخست‌وزیر

تصویب قطع‌نامه رئیس‌جمهور آمریکا برای غزه و چالش خلع سلاح حماس

شکاف ترامپ و نتانیاهو

اسرائیل مدت‌هاست ادعا می‌کند که ایجاد یک دولت فلسطینی پاداشی به حماس خواهد بود و نهایتاً به تشکیل یک دولت بزرگ‌تر تحت اداره حماس در مرزهای اسرائیل منجر می‌شود. کلید تصویب این قطع‌نامه، حمایت کشورهای عربی و مسلمان بود که برای آتش‌بس فشار می‌آوردند و پتانسیل مشارکت در نیروی بین‌المللی را داشتند. نمایندگی آمریکا در سازمان ملل روز جمعه بیانیه‌ای مشترک با قطر، مصر، امارات متحده عربی، عربستان سعودی، اندونزی، پاکستان، اردن و ترکیه منتشر کرد که خواستار «تصویب سریع» پیشنهاد ترامپ شده بودند.

پارادوکس امنیت و عفو

یکی از سؤالات بزرگ پیش‌رو این است که چگونه باید حماس را خلع سلاح کرد، در حالی که این گروه خلع سلاح را به طور کامل نپذیرفته است؟ حمایت سازمان ملل از این طرح، استفاده از «تمام اقدامات لازم برای اجرای مأموریت نیروی تثبیت» را مطابق با قوانین بین‌المللی، از جمله نیروی نظامی، مجاز کرده است. طبق قطع‌نامه، هم‌زمان با اینکه نیروی بین‌المللی کنترل را به دست می‌گیرد و ثبات را به منطقه می‌آورد، نیروهای اسرائیلی بر اساس «استانداردها، نقاط عطف و جدول‌های زمانی مرتبط با غیرنظامی‌سازی» از غزه خارج خواهند شد. این جدول‌های زمانی باید توسط نیروی تثبیت، نیروهای اسرائیلی، آمریکا و تضمین‌کنندگان آتش‌بس توافق شود. بنیامین نتانیاهو پس از تأیید طرح ترامپ توسط شورای امنیت، خواستار اخراج حماس از منطقه شد؛ طرحی که به این گروه فلسطینی پیشنهاد عفو می‌دهد. نتانیاهو در جریان سفر اواخر سپتامبر به کاخ سفید علناً از این طرح حمایت کرده بود. با این حال، اظهارات اخیر او نشان می‌دهد که اختلافات با ایالات متحده در مورد مسیر پیش‌رو وجود

دارد. حماس نیز به بخش‌هایی از این طرح اعتراض کرده است. دیپلمات‌ها در محافل خصوصی می‌گویند مواضع سرخستانه در هر دو طرف اسرائیلی و حماس، پیشبرد طرحی را که فاقد جداول زمانی مشخص یا مکانیسم‌های اجرایی است، دشوار کرده است. با این حال، این طرح حمایت بین‌المللی قوی دریافت کرده است. وقتی از سخنگوی نخست‌وزیر اسرائیل پرسیده شد که منظور از اخراج حماس چیست، او گفت این به معنای «تضمین عدم حضور حماس در غزه همان‌طور‌که در طرح ۲۰ ماده‌ای آمده و اینکه حماس هیچ توانایی برای حکومت بر مردم فلسطین در نوار غزه نداشته باشد» است.

شکاف میان متن طرح و تفسیر تل‌آویو

طرح ۲۰ ماده‌ای ترامپ شامل بندی است که می‌گوید اعضای حماس «که به هم‌زیستی مسالمت‌آمیز متعهد شوند و سلاح‌های خود را تحویل دهند، مورد عفو قرار خواهند گرفت» و به اعضای که مایل به ترک منطقه باشند، گذرگاه امن به کشورهای ثالث داده خواهد شد. بند دیگری می‌گوید حماس موافقت خواهد کرد که هیچ نقشی در حکمرانی غزه نداشته باشد. هیچ بندی وجود ندارد که صراحتاً خواستار انحلال یا ترک غزه توسط این گروه باشد. این طرح می‌گوید اصلاحات در تشکیلات خودگردان مستقر در کرانه باختری ممکن است نهایتاً شرایط را «برای یک مسیر معتبر به سمت تعیین سرنوشت و دولت فلسطین» فراهم کند. پیش از رأی‌گیری سازمان ملل، نتانیاهو پس از اعتراضات متحدان ائتلاف راست خود نسبت به بیانیه‌ای با حمایت آمریکا که نشان‌دهنده حمایت از مسیری به سوی استقلال فلسطین بود، گفت که اسرائیل همچنان مخالف تشکیل دولت فلسطین است. نتانیاهو همچنین با هرگونه دخالت تشکیلات خودگردان در غزه مخالف است.

اسناد کنگره، رابطه ۷ساله وزیر خزانه‌داری دولت بیل کلینتون با مجرم جنسی را عیان کرد

دوستی پرهزینه «سامرز» و «اپستین»

یک اقتصاددان زن که از او به عنوان «شاگرد تحت هدایت» یاد کرده، مشورت گرفته است و از او کمک خواسته تا بداند چطور باید این رابطه را پیش ببرد. اسناد نشان می‌دهد اپستین در پاسخ به این مکاتبات، خود را «وینگ‌من» سامرز معرفی کرده؛ تعبیری که در زبان محاوره‌ای انگلیسی برای کسی که نقش همراه و پشتیبان را در موقعیت‌های عاشقانه بازی می‌کند به کار می‌رود. سامرز که از سال ۲۰۰۵ ازدواج کرده، در این ایمیل‌ها درباره علاقه خود به این همکار زن با اپستین دردلد کرده است.

همان زمان، روزنامه میامی‌هرالد تحقیقی مفصل درباره دهه‌ها آزار جنسی دختران خردسال توسط اپستین منتشر کرد و افکار عمومی آمریکا بیش از گذشته با ابعاد جنایات او روبه‌رو شد. با این حال، مکاتبات سامرز و اپستین ادامه یافت و در مارس ۲۰۱۹، اپستین در ایمیل دیگری به سامرز نوشت که فرستادن یادداشت برای آن زن «بدفرم» است و از نظر آداب، گزینه مناسبی محسوب نمی‌شود. اسناد تازه همچنین نشان می‌دهد سامرز و اپستین در مکاتبات خود به شوخی‌های جنسیت‌زده درباره هوش زنان نیز پرداخته‌اند. در یکی از پیام‌ها با تاریخ اکتبر ۲۰۱۷، سامرز می‌نویسد: «گفتم که نصف آی‌کیو در جهان متعلق به زنان است بدون اینکه اشاره کنم آنها بیش از ۵۱ درصد جمعیت را تشکیل می‌دهند». این لحن، حالا در کنار سابقه اظهارات جنجالی او درباره زنان در علوم، دوباره زیر ذره‌بین قرار گرفته است. ابعاد سیاسی پرونده نیز هم‌زمان پررنگ‌تر شده است. دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، سامرز و چند چهره شاخص دیگر حزب دموکرات از جمله بیل کلینتون، رئیس‌جمهور سابق این کشور را به خاطر ارتباطات ادعاشده با اپستین «تحت تحقیقات» قرار داده است. او که پیش‌تر رسوایی اپستین را «یک حقه» توصیف می‌کرد، این بار موضع خود را عوض کرده و از جمهوری‌خواهان خواسته به انتشار کامل اسناد باقی‌مانده رأی دهند و تأکید کرده «چیزی برای پنهان‌کردن» ندارد.

نمایندگان مجلس در واشنگتن قرار است سه‌شنبه طرحی را تصویب کنند که دولت ترامپ را ملزم می‌کند تمام اسناد دولتی مربوط به پرونده اپستین را منتشر کند؛ طرحی که پس از تصویب در مجلس نمایندگان، باید در مجلس سنا نیز بررسی شود. انتشار اسناد کمیته نظارت مجلس، زمینه همین فشارها را فراهم کرده بود و حالا دامنه آن به نقش سامرز نیز رسیده است.

آگهی دعوت مجمع عمومی عادی نوبت دوم موسسه

انجمن علمی شنوایی شناسی ایران به شماره ثبت

۱۹۸۰۵ و شناسه ملی ۱۰۱۰۳۱۲۵۴۵۴

بدینوسیله از تمامی اعضای پیوسته انجمن علمی شنوایی شناسی ایران جهت

حضور در مجمع عمومی عادی نوبت دوم انجمن که در روز پنجشنبه مورخ

۱۳۰۰/۰۹/۲۷ (بیست و هفتم آذر ماه سال جاری) از ساعت ۱۱:۰۰ الی ۱۳:۰۰

در محل سالن همایش های غرضی بیمارستان میلاد به آدرس: تهران، بزرگراه

همت، جنب برج میلاد برگزار می شود، دعوت بعمل می آید.

دستور جلسه:۱.گزارش عملکرد هیئت مدیره و بازرس انجمن ۲.ارایه ترازنامه

مالی انجمن ۳. تعیین حق عضویت سال ۱۴۰۵. ۴.سایر مواردی که در صلاحیت

مجمع عمومی عادی می باشد.

هیئت مدیره انجمن علمی شنوایی شناسی ایران

گزارش

مذاکرات زلسنکی در ترکیه

استیو ویتکاف، فرستاده ویژه ایالات متحده و ولودیمیر زلنسکی، رئیس‌جمهور اوکراین برای رابزنی درباره تازه‌ترین تحولات مرتبط با جنگ اوکراین به ترکیه سفر کرده‌اند و این بخشی از تلاش هماهنگ واشنگتن – کی‌یف برای احیای مذاکرات و ارائه ابتکارهای دیپلماتیک جدید است. این سفر پس از سفر زلنسکی به اسپانیا انجام می‌شود و با تلاش‌های اوکراین برای احیای مذاکرات و ارائه راه‌حل‌های جدید به شرکای بین‌المللی‌اش همسو است. منابع ترکیه‌ای تأیید کردند که استیو ویتکاف امروز برای شرکت در مذاکرات برنامه‌ریزی‌شده با ولودیمیر زلنسکی به ترکیه سفر خواهد کرد. این گفت‌وگوهای دیپلماتیک پس از سفر زلنسکی به اسپانیا انجام می‌شود و استراتژی اوکراین برای احیای مذاکرات

در جبهه بین‌المللی را برجسته می‌کند. زلنسکی پیش‌تر اظهار داشت که اوکراین در حال آماده‌سازی پیشنهادهای جدیدی برای ارائه به شرکای خود است که هدف آن تقویت روابط دیپلماتیک و یافتن راه‌حلهایی برای چالش‌های جاری است. در همین حال، خبرگزاری فرانسه گزارش داد ولودیمیر زلنسکی می‌گوید که به ترکیه سفر خواهد کرد تا مذاکرات صلح را «تجدید حیات» کرده و تبادل اسرای جنگی با روسیه را از سر بگیرد. زلنسکی در شبکه‌های اجتماعی گفت: «ما در حال آماده‌سازی برای تجدید حیات مذاکرات هستیم و راه‌حلهایی را تدوین کرده‌ایم که به شرکای خود پیشنهاد خواهیم داد. ما همچنین در تلاش برای از سرگیری تبادل اسرای جنگی و بازگرداندن اسرای جنگی خود به خانه هستیم». در همین حال، فرستاده ویژه دولت روسیه گفت مسکو و واشنگتن امکان اجرای دور دیگری از تبادل زندانی را مورد بحث قرار داده‌اند. «کیریل دیمیتریف»، فرستاده ویژه دولت روسیه در گفت‌وگوی تلفنی با وبگاه آمریکایی «اکسیوس» بیان کرد: «من به برخی مقام‌های آمریکایی و اعضای تیم ترامپ درباره برخی مسائلی که ماهیت انسانی دارند نظیر تبادلات احتمالی زندانی‌ها گفت‌وگو کردم». بنابر روایت ایسنا، به نوشته اکسیوس یک مقام آمریکایی این موضوع را تأیید کرده و گفت طرف آمریکایی پذیرای پیشنهادات است اما متذکر شده که هنوز هیچ برنامه قریب‌الوقوعی وجود ندارد. دست‌کم هشت آمریکایی در زندان‌های روسیه به سر می‌برند. «دونالد ترامپ»، رئیس‌جمهور آمریکا بازگرداندن زندانی‌های آمریکایی به خانه را به عنوان یک اولویت خود اعلام کرده و برگزاری دور دیگری از تبادل زندانیان می‌تواند به روند بهبود روابط دولت‌های مسکو و واشنگتن به رغم تنش‌هایشان بر سر اوکراین کمک کند. یک منبع مطلع به این موضوع گفت: «روسیه امیدوار است با یک تبادل زندانی دیگر با آمریکا حسن نیت را نشان داده و اعتماد بیشتری بین این کشورها برقرار کند». مسئله تبادل بالقوه زندانیان یکی از مسائل دستور کار سفر دیمیتریف به آمریکا در تاریخ ۲۴-۲۶ اکتبر بود. دیمیتریف رئیس صندوق ثروت حاکمیتی روسیه بوده و همچنین در حوزه دیپلماسی مرتبط با اوکراین نیز ایفای نقش کرده است.

تجربیات مدیران

سخنرانان

بهمن‌سز حامد فوتوی احمدی و دکتر مهدی فوزی اشناز

با قرآن رستاخیز

بخش- ششم

نمونه هایی از معاد جسمانی – برزخ

چهارشنبه ۲۸ آبانماه ۱۴۰۴
ساعت ۱۷:۳۰ الی ۱۹:۳۰

تلفنی :
ضلع جنوبی بلوار میرداماد ترسیده به میدان مادر
شماره ۱۲۶ طبقه ۴

https://www.skyroom.online/ch/iaie/general-speech
https://www.instagram.com/iaieengineers